

ბანსხადების შანი
1 გვ. 20 კაბ. ჩერვონ. ნონპარელი
4 15 პარკეტული
სამსოვლოვანო-გაფანაშვილი
1 გვ. 20 კაბ. ჩერვონ. ნონპარელი
4 15 პარკეტული

ბრძანება

მთავარი კომიტეტის ოფისი

№ 609 ოთხშაბათი, ოქტომბრის 31, 1923 წ.

უწყველად გავითი

ზანი 400,000

საქ. შემარცხენე სოც. ფედ. პარტიის მთავარი კომიტეტი ამით აცხადებს პარტიულ ორგანიზაციების საშუალოდ, როგორც

ნომბრის 7-სათვის ქ. ტფილისში მოწვეულია.

პარტიის მთავარი უწყველობა

განსახილველი საკითხები:

1. საერთაშორისო მდგომარეობა.
2. დამოკიდებულება კომპარტიისთან.
3. მოხსენება მთავარი კომიტეტის მოქმედების შესახებ.
4. სარევიზო კომისიის მოხსენება.
5. მოხსენებანი ადგილებიდან.
6. მიმდინარე საკითხები.
7. არჩევნები.

წარმომადგენლობის ნორმა: ყოველ 100 წევრზე იგზავნება ერთი დ. ც. ორგანიზაცია, რომელშიც ითვლება ას წევრზე ნაკლები, მაინც გზავნის ერთ დელეგატს. არჩევნები ხდება ორგანიზაციის წევრთა საზოგადო კრებაზე. ყრილობა გაიხსნება ცენტრალურ კლუბში დღის 12 საათზე.

პროვალ-დემოკრატიული პარტიის ლეგალიზაცია

ამ უკანასკნელ დღეებში ჩვენს დედა ქალაქში ჩატარდა ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის სალიკვიდაციო კონფერენცია. უკანასკნელ ხანებში ჩვენს პოლიტიკურ ცხოვრებაში მნიშვნელოვანი მოვლენები ხდება პოლიტიკური პარტიების რღვევის სახით. ისეთი სისტემატიური ჩასიათი მიიღო კრძოლ საპარტიოების შეშლად ამ პარტიის მიერ. რასაკვირველია დიდი მკვებრივი უმეტრება იქნებოდა გვეფიქრა, რომ პოლიტიკურ პარტიების დაშლას იწვევდეს და განსაზღვრავდეს გარე-შე ძალების მოქმედება. მსოფლიოში ჩვენ არ ვიცნობთ არც ერთ პოლიტიკურ პარტიას, რომელიც მომკიდარიყოს მხოლოდ იმით, რომ მასზედ ძალდატანებას ახდენდეს.

თუ პარტიის აქვს მტკიცე საფუძველი, განსაზღვრული კლასის სახით, თუ მისი პოლიტიკა ობიექტიურად სწორია და გამართლებული სოციალ-დინამიკის მიერ, როგორი ძალდატანებაც არ უნდა მოახდინოთ მასზედ იგი არ დაიშლება. არ მოისპობა, არ მოკვდება, წინააღმდეგ შემთხვევაში, თუ პოლიტიკურ პარტიას არა აქვს მტკიცე საფუძველი და სწორი, მისაღები და გამართლებული პოლიტიკა, მას ვერ უშველის ამა ქვეყნის ძლიერა მფარველობა, იგი ადრე თუ გვიან დასრულდება თავის არსებობას.

ამ რიგად პოლიტიკური პარტიის არსებობა დრმა სოციალ-ეკონომიურ პირობებს ემყარება. პარტიის დინამიკის მიხედვით აქ უნდა ვეძებოთ. რას წარმოადგენდა ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის რეალი საფუძველი, როგორი იყო მსხენე-შული პარტიის ცოცხალი შემადგენლობა? ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის რეალ დასაყრდენს წარმოადგენდა ბევრი არისტოკრატია, ახალგაზრდათა ბურჟუაზია და მიხრწილი სასულიერო წოდება. პარტია ცდილობდა ამ სოციალური ჯგუფების ინტერესთა დაცვას, მიუხედავად მათი ინტერესების არა იდენტობისა.

არისტოკრატია, უკეთ არისტოკრატის ნაშთები არ წარმოადგენდა საგრძობ რეალ ძალას ჩვენი ქვეყნის სინამდვილეში. აგრარები არ შედგენდა იმ სოციალ ნიადგას, რომლითაც შესძლებოდა პარტიის არსებობა. ახალგაზრდა ბურჟუაზია ჩვენში მტკიცე ლესტა, უნაათა და უსახო იყო. ჩვენში საეკულიანტური კაპიტალი იყო უმთავრესად და ჩვენი ბურჟუაზია არსებითად საეკულიანტურ ელემენტებს წარმოადგენდა. ამდენათვე ძლიერი კლასობრივი საფუძველი ეროვნულ-დემოკრატიულ პარტიას არ გააჩნდა არც ბურჟუაზიის სახით.

ჩვენის გზა

მსოფლიო ომი და დიდი რევოლუცია უდიდესი გამოცდა იყო რუსეთის ტერიტორიაზე მოქმედ პოლიტიკურ პარტიებისათვის.

უმთავრესი კითხვა, რომელიც მათ რევოლუციამ დაუდგინა, იყო შემდეგი:
— როგორი ხასიათის არის რუსეთის რევოლუცია, ესე იგი, რომელი კლასის ბატონობით უნდა დამთავრდეს ის.

სწორედ რუსეთის რევოლუციის შეფასებაში, მისი აზრის გაგებაში მოიტეხა ბევრმა პოლიტიკურმა პარტიამ კისერი და საზღვარდა გაიჩიოა ცხოვრებისა.

რუსეთის ესერები და მენშევიკები თანამედროვე რევოლუციის ბურჟუაზიულ რევოლუციად აღიარებდნენ და რა თქმა უნდა თავიდანვე წინააღმდეგნი იყვნენ პროლეტარიატის ძალა-უფლების დამყარების.

ხედვითა ლაპარაკი ჩვენი სასულიერო წოდების შესახებაც, რომელიც ავსებდა ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის რიგებს.

ამ სამი ძალის შექანიური კონგლომერატი წარმოადგენდა ეროვნულ-დემოკრატიულ პარტიას.

გასაკვირი არ არის, რომ საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შემდეგ ამ პარტიის მიერ შემადგენლობა ხაზს იჭრთ დადგებოდა. არც ის არის გასაკვირი, რომ ასეთი შემადგენლობის პარტია ვერ აიტანდა დიდი ბრძოლას და იგი მიღრდაყრიდა იარაღს. ისიც ბუნებრივი მოვლენაა, რომ მგზავსად რუსეთის ბურჟუაზიული პარტიებისა, საქ. ეროვნულ-დემოკრატიული პარტია ვერ მოგვეცემა ემიგრანტებს, რომლითაც შესძლებოდათ ბერლინისა და პარიზის პოლიტიკურ დაბაზთა კულისებში ჩიბრკედლობა, ან საკუთარი ორგანიზების გამოცემა რეპრეზენტების დედა ქალაქში.

ამაში წლის განმავლობაში ეროვნულ-დემოკრატიული პარტია შეადგენდა ანტი საბჭოთა კოალიციის მარცხენა ხელს თავისი ძალის მიხედვით და მარჯვენას თავისი პოლიტიკური კრძოლით. ამ პერიოდის სიგრძეზედ მან საკმაო სამსახური გაუწია მენშევიკურ პარტიას, ისე როგორ მენშევიკებმა პარტიამ მას. დღეს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიამ შეიგნო თავისი დამარცხება და ხელიდან გაავლო ის ხმალი, რომელიც მაინც არაფერს არ სჭრიდა.

ჩვენ ყურადღებით გადავიკითხეთ ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ცენტრალური კომიტეტის დეკლარაცია, რომელიც გამოქვეყნდა ამ რამდენიმე ხნის წინათ. ამ დეკლარაციაში რა თქმა უნდა საკმაო დოზა არის ფაქტთა და მოვლენათა ოგნორაციისა. იგი გვეუბნებოდა, რომ ვითომც მათი მიზანი იყო მენშევიკების ჩამოგდება და ეროვნულ თავისუფლების უზრუნველყოფა, რომელიც კომპარტიამ შეასრულა და მოუწოდებდა პარტიის წევრებს არ ემოქმედებინათ საბჭოთა წყობილების ნააღმდეგ.

ჩვენ არ ვცდილობთ ამ პარტიის მოღვაწეობის განხილვას ისტორიულად. მიზნად არა გვაქვს არც მისი პროგრამის გარჩევა, საინტერესო და დიდებითა მხოლოდ ერთი გარეგნობა—ეროვნულ-დემოკრატიული პარტია, რომელიც ორგანიზაციულად აერთიანებდა ჩვენი ქვეყნის ყველაზედ მემარჯვენე და რეაქციონერ ნაწილს. ადარ არსებობს, მხოლოდ ამ პარტიის ცოცხალი ნაწილი ცდილობს პერსონალურად ხელი შეუწყოს საბჭოთა წყობილების გამტკიცების საქმეს. ეს ფაქტი თავის თავად დიდამ მნიშვნელოვანია.

ეს პარტიები, ნებისთ თუ უნებლიეთ, შეცდნ ამ უმთავრეს კითხვის გადაჭრაში, რადგან მათ სათანადოდ ვერ შეაფასეს რევოლუციაში მონაწილე კლასებისა და ჯგუფების ძალთა განწყობილება.

რუსეთის რევოლუციის პროლეტარიატი, მუშათა კლასი ხელმძღვანელობდა, ბურჟუაზიის მონაწილეობა რევოლუციაში, ბურჟუაზიისგან გაღებული მსხვერპლი ძალზე უნიშვნელო იყო. აქედან საესებით ბუნებრივი და ლოლიკური, რომ გამარჯვებული მუშათა კლასი ცხოვრების მესაქეობას, პოლიტიკურ ძალა-უფლებას ბურჟუაზიის ვერ დაუთმოდა.

პოლიტიკური ბრძოლა, ეს მეზობლური თავაზიანობა ხომ არის, რომ ბრძოლით მოაპებული უფლებანი ერთმა კლასმა მეორეს დაუთმოს! სამაგიეროდ ბოლშევიკების შეხედულება მიმდინარე რევოლუციაზე საესებით გამართლდა.

„მუშათა და გლეხთა მთავრობა და პროლეტარიატის დიქტატურა“ (რადიოთ)

ამხ. ზინოვიევი თავის წერილში „გერმანიის რევოლუციის პრობლემები“ ზემოხსენებულის სათაურით სწერს:

„გერმანიის მთლიანი ფონტის ტაქტიკა ველარ იხსნის ეხლა გერმანიის მუშების სამოქალაქო ომის გზით წასვლას საჭიროებისაგან, თუნდაც რომ მივლდა სოც. დემოკრატია გერმანიის გემოსტევის მთლიანი ფონტის შექმნის სურვილი. ესევე დებულება ვრცელდება აგრედვე „მუშათა-გლეხთა მთავრობის“ ლოზუნგსაც.

მუშათა მთავრობის ფორმულა შემადგენელი ნაწილია მთლიანი ფონტის ტაქტიკისა. ამ ფორმულის ამოცანა იყო ლოზუნგი „პროლეტარიატის დიქტატურა“ ჩამოყალიბებისა ისეთს ფორმით, რომ იგი მისაღები ყოფილიყო არა მარტო ავანგარდისათვის, არამედ პროლეტარიატის არიერგარდის საშუალო ფენებისათვისაც. ვინც ამ ფორმულას სხვა მნიშვნელობას აძლევდა, ვინც ფიქრობდა, რომ საქმე ეხებოდა ისტორიული განვითარების მივლს ეტაპს, ვისაც სწამდა, რომ მუშათა მთავრობის დაარსება შესაძლებელია პარლამენტარულს კომბინაციების გზით, იგი ამახინჯებდა კომინტერნის აზრს.

პროლეტარიატის დიქტატურას ცხენითაც ვერ შემოუვლი: თუ გსურს მუშათა კლასის განთავისუფლება—ემზადე პროლეტარიატის დიქტატურისათვისაც საბრძოლველად. მხოლოდ როგორც გამონაკლისი, ბედნიერ შემთხვევათა წყალობით, შესაძლებელია მოკლე ხნით საშუალო მუშათა მთავრობის არსებობა, რომელიც იქნება არა პროლეტარიატის დიქტატურა, არამედ პირველი ნაბიჯი მასთან მისასვლელად. მუშათა კლასის განათავისუფლებლად, სხვა ფორმა, გარდა პროლეტარიატის დიქტატურისა ვერ არ არის გამომიილი. მუშათა მთავრობა შესედიანიში პროლეტარიატის დიქტატურისა. „მუშათა მთავრობის“ ფორმულა ადვილად პოულობდა მისავალს სოციალ-დემოკრატიულ და უპარტიო მუშათა მასებში, ეს ანბანის პირველი ასოები იყო. დაისწავლეს რა ასო „ანი“, მუშები, ჩვენის ხელმძღვანელობით თანდათანობით სწავლობდნენ მთელს ანბანს.

„მუშათა მთავრობის“ ფორმულა მისაღები იყო მხოლოდ ერთი კლასის—მუშათა კლასის—ფარგლებში. „მუშათა და გლეხთა მთავრობის“ ფორმულა კი აყენებს უფრო დიდ ამოცანას: იგი ვრცელდება 2 კლასზედ. ეს არის ცდა, არამც თუ მარტო მუშათა კლასის წამოსწობის, არამედ გლეხობის მნიშვნელოვანი ნაწილიც ჩაითრიოს ბურჟუაზიის წინააღმდეგ, პროლეტარიატის ჰეგემონისათვის, ბრძოლაში. რაც ითქვა მუშათა მთავრობაზე, იგივე ითქმის მუშათა და გლეხთა მთავრობაზედაც.

მუშათა და გლეხთა მთავრობის შესაქმნელად საჭიროა ვერც ბურჟუაზიის დამარცხება და ბურჟუაზიული მთავრობის მოსპობა. ბურჟუაზია და მემამულენი თავის ნებით არასდროს არ დაუთმობენ ძალა-უფლებას არც მუშათა, არც გლეხთა და არც მუშათა და გლეხთა მთავრობას.

ბოლშევიკები თავიდანვე გარკვევით ამბობდნენ, რომ რუსეთის რევოლუცია მუშათა კლასის ბატონობით უნდა დამთავრდეს.

აი, ამაშია ბოლშევიკების დამსახურება რევოლუციისა და პროლეტარიატის წინაშე და ამის არ დანახვა, დღეს მაინც, ბრძასაც არ ეპატიება.

რა თქმა უნდა, რევოლუციის მსვლელობაში ბოლშევიკებმა ბევრი რამ შესცვალეს თავიანთ პროგრამაში, ბევრი უარყვეს და ახალი მიიღეს. ვიტყვით მეტსაც. ბოლშევიკებმა უარყვეს თავისი მშობელი ძველი სოციალ-დემოკრატიული პარტია და ახალი კომუნისტური პარტია დაარსეს.

ამ ახალი პარტიის დაარსება სწორედ ქვეყნის დაქცევა იყო ბევრ დოგმატიკოს სოციალ-დემოკრატისათვის, მაგრამ ქეშმარიტ რევოლუციონერისათვის ეს ადვილი გასაგები იყო.

პოლიტიკური პარტია, თუ მის პართლა უნდა ცხოვრებაში ისტორიული როლი ითამაშოს, ერთხელ მიღებული დოგმებით არ უნდა ხელმძღვანელობდეს ყოველდღიური კითხვების გადაჭრაში, არამედ აბობოქრებულ ცხოვრების ტალღებში უნდა იკვლევდეს ახალ გზას, მიუხედავად იმისა, თუ ვის მიერ იყო ის გზა წინად ნაყალი.

სოციალისტ-რევოლუციონერების მიწის სოციალიზმის განხორციელება ბოლშევიკებს ხვდათ წილად, ვინაიდან ესერული მთავრობა სრულიად არ ფიქრობდა საკუთარი აგრარული პროგრამის ცხოვრებაში გატარებას.

ეროვნული საკითხი ბოლშევიკებმა სოც. ფედერალისტთა პარტიის პროგრამის მხგავხად

ჩვენი ლოზუნგების ჩამოყალიბების დროს უმეველად ანგარიში უნდა გაუწიოთ მოხერხებულ ავითაციას, რათა იგი არ ეწინააღმდეგებოდეს ჩვენი პოლიტიკური პოზიციის სიცხადეს, რევოლუციონურ მიზანშეწონილებას, ან ძირითად ინტერესებს. მუშათა და გლეხთა მთავრობა—არის მთავრობა რომელიც წამოაყენა აჯანყებულმა პროლეტარიატმა და რომელიც ბრძოლიდნენ გამოსვლის შემდეგ ეყრდნობა მუშათა კლასს, მაგრამ ამავე დროს მას იცავენ ყველა მშრომელი და გლეხობა.

პირველობა განმათავისუფლებელ ბრძოლაში არ შეიძლება პროლეტარიატს არ მივაკუთვნოთ. მაგრამ, ამავე დროს, პროლეტარიატს არ შეუძლიან გამიმარჯვოს და განამტკიცოს თავისი გამარჯვება, თუ ვერ შესძლო გლეხობასთან კავშირის გაბმა. ბოლშევიზმის მთელი შინაარსი მდგომარეობს იმაში, რომ მან პროლეტარიატის დიქტატურა წამოაყენა, როგორც უახლოესი ისტორიული დღეების ამოცანა, შეიგნო პროლეტარიატისათვის ძლიერი მოკავშირის გამოძებნის საჭიროება და ეს მოკავშირე მან ჰპოვა გლეხობაში. იპოვა რა მოკავშირე, მან შესძლო აგრედვე ამ კავშირის ფორმის გამოახება. ამაში გამოიხატება ბოლშევიზმის ამოცანა საერთაშორისო მასშტაბით.

დღევანდლამდე საერთაშორისო მასშტაბით ეს ლოზუნგები სრულიად სწორია. დღევანდელ ბოლგარეთში „მუშათა და გლეხთა მთავრობის“ და თავთა „გლეხთა და მუშათა მთავრობის“ ლოზუნგმა სრულიად დაამტკიცა თავისი სისწორე. დღევანდელს იტალიეთში, ჩეხო-სლოვაკიაში, საფრანგეთში შეიძლება დამყაყოფილება მუშათა-გლეხთა მთავრობის საერთო ლოზუნგით. დღევანდელს გერმანიეთში, რომელიც უკვე მტკად დაუახლოვდა გადატრიალებას, განსაკუთრებით სამრეწველო რაიონებში, საერთო ფორმულა უკვე საკმარისი იღარ არის. აქ, პროპანანდისა და მისოური ავითაციის დროს, საჭიროა განუმარტო მუშათა მასების ძირითად ფენებს, რომ საქმე ეხება პროლეტარიატისა ქალაქისა და სოფლის მშრომელთა დიქტატურას.

დღევანდელ გერმანიისათვის ალგებრაულ ფორმულებს დრომ განვლო. ავითაცია აქ უნდა იყოს სრულიად ცხადი და დამთავრებული, რომ არაფერი ჩრებოდეს გაუგებარი. გადამწყვეტი ნაბიჯი უნდა გადაიდგას ხვალ. რუსეთში ოქტომბრის წინა დღეებში ყველაზედ პოპულიარული ფორმულა იყო „საბჭოთა უფლება და პროლეტარიატის დიქტატურა“. დაღვა ეამი, როდესაც ეს ფორმულა ყველაზედ პოპულიარული უნდა გახდეს გერმანიაშიც. გერმანიის კომპარტია მოსამზადებელ პერიოდში საერთოდ სწორე მანერებს ახდენდა, რითაც მუშათა ძირითადი მასები წამოსწია პროლეტარულ ავანგარდს. ეხლა უნდა გადაიდგას მეორე ნაბიჯი. პროლეტარული ავანგარდი ჰხსნის უკანასკნელ ფარდას, რომელიც ჰჭარავდა ფართე მასების უახლოეს მიმავალს. პროლეტარული ავანგარდი პირველი ვარდება ცეცხლში და გადამწყვეტ წამოიყოლებს მთელს მუშათა კლასს.

გადანჭრეს და დღევანდელი ს. ს. რ. კავშირი სხვა რა არის, თუ არა ამ პროგრამის განხორციელება.

ყველაფერი ეს, რასაკვირველია, სრულიადაც არ ამცირებს კომუნისტურ პარტიას, პირიქით, ეს იმის მაჩვენებელია, რომ ეს პარტია კვალ და კვალ მიჰყვება ცხოვრების მიმდინარეობას და თავის მოქმედებას ამ ცხოვრების სინამდვილეს უფარდებს.

ვინც ასე არ მოიქცა, ის ცხოვრებამ გარბოყა, ან და ცხოვრებას ფებ-ქვეშ მოიქცა. საჭიროველობაში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების დღიდანვე მემარცხენე სოციალისტ-ფედერალისტთა პარტია გარკვევით და გადატრით დააღვა კომუნისტურ პარტიასთან დაახლოების, ხელის შეწყობის გზას.

ეს პარტია საესებით დარწმუნდა იმაში, რომ სხვა და სხვა ლაპარაკი კომუნისტების ზრახვებისა და მოქმედების შესახებ თავისუფალი საჭიროველობის მიმართ სინამდვილისაგან ძლიერ შორს იყო და ვისაც ქართველი ხალხის ბედი, მსოფლიო რევოლუციის ბედი აინტერესებს, სწორედ ამ პარტიას უნდა აზოუდეს გვერდში.

უნდა აშკარადა ესთქვათ, რომ მთელი წარსული ისტორია მემარცხენე სოც. ფედერალისტთა პარტიისა, ეს არის ისტორია კომუნისტურ პარტიასთან თანამშრომლობისა, საჭიროველობაში საბჭოთა ხელისუფლების უანგარო სამსახურისა. ბევრისთვის, შესაძლოა, ეს ჩვენი აღსარება გასაკვირი იყოს, მაგრამ ვინც საქმეს უფრო ღრმად ჩაუყვირდება, აქ გასაკვირი არის.

საქართველოს გარეთი ნაწილ დემოკრატიულ პარტიის რაიონული კომიტეტი

საქართველოს გარეთი ნაწილ დემოკრატიულ პარტიის რაიონული კომიტეტი... საქართველოს გარეთი ნაწილ დემოკრატიულ პარტიის რაიონული კომიტეტი...

და ამ აქტს უნდა შეემატოს სიფრთხილი და თავდაპირველი მოპყრობა... რევოლუციონური რიგების გამაგრება, გაკაფება ჩვენ უნდა გვახარებდეს და გვაქმნებდეს ახალი ბრძოლისთვის...

ციონალიზაციის შესახებ არ გვექონია დავა კომუნისტებთან... მაგრამ ჩვენ ყოველთვის პირველ რიგში ვაყენებდით დაჩაგრულ ერების საკითხს საზოგადოდ და კერძოდ საქართველოს ეროვნული თავისუფლება ჩვენთვის მნიშვნელოვანი საკითხი იყო.

საქართველოს გარეთი ნაწილ დემოკრატიულ პარტიის რაიონული კომიტეტი... საქართველოს გარეთი ნაწილ დემოკრატიულ პარტიის რაიონული კომიტეტი...

კომუნისტური პარტია იბრძვის მსოფლიო პროლეტარული რევოლუციის გამარჯვებისათვის... მემარცხენე სოც-დემოკრატიული პარტიის კიდევ მეტი საბუთი აქვს ამ მსოფლიო რევოლუციისათვის ჩაებას, ვინაიდან ჩვენისთანა პარტია ერის ბედი, მისი მომავალი, საყვებთ მსოფლიო პროლეტარული რევოლუციის ბედზე დამოკიდებულია.

მეგობრული რჩევა და ისტორიული სინამდვილე

ყოველ მენშევიკების საინფორმაციო ბაუროს ორგანო „მოამბეში“ (№ 7) მოთავსებული არის ჩვენი პარტიის მიმართ შემდეგი წერილი, რომელიც მოგვყავს საესკივით: „დავანებთ თავი დავას, თუ ვინ იყო წინეთ უკეთესი რევოლუციონერი...“

1919 წლის წერილებიდან

კაპიტალიზმის დეგენერაცია... მღვდელ გ. ლახიშვილს *) მეტად რთულსა და მძიმე ხანაში ცხოვრობს ჩვენი ხალხი. ქართველობის მასსა ცხოვრების უღლის ქვეშ გზინავს და მრავალი ადამიანი ქუჩაში გამოდის ხელგამოწვდილი მოწყვლების მისაღებად.

ჩვენი. საქართველოს თანამედროვე კრიზისი იგივეა რაც ევროპის კაპიტალიზმის კრიზისი, აქ საერთო უბედურებაა და ვიდრე არ გადაიჭრება ეს საერთო უბედურება, მანამდის საქართველოს დახსნა გაუჭირდება—ოცნებაა. კაპიტალიზმის ევროპა ამ ეხმად ასევე მილიარდობით არის დაღვრიანებული. ვინ უნდა გადაიხადოს ეს მილიარდები? ვინ არის გამცემი, ვინ არის მიმღები? მაგრამ არა მარტო ეს ფინანსური კონტრაფიქტი და ტვირთი, ფიზიკური ტვირთიც აუტანელია კაპიტალისტური წყობილებისათვის.

დღეს კაპიტალიზმის ძალა ფინანსური კაპიტალიზმად გარდაიქმნა. კაპიტალიზმის პირველ სტადიაში კულტურის მოსარჩლე პიროვნება გახლდათ, ეგონებოდა, პირადი თაოსნობა სჭირდა უკულტურობის ტყეს, მაგრამ დღეს პიროვნებას კაპიტალიზმისათვის არავითარი ფასი არ აქვს. რამდენადაც პიროვნებანი იყო კაპიტალიზმის პირველი ხანა, იმდენად უპირენია კაპიტალიზმის თანამედროვე ხანა.

გულემაშია. ტრესტები არიან დღეს რევოლუციონერები მთელ წარმოების და ვინ არ იცის, რომ ტრესტებმა შესძლეს კაპიტალიზმისათვის გამოეშორებინათ ის პერიოდული კრიზისები, რომელშიც მარქსს იმედი ჰქონდა, რომ კაპიტალიზმი დაიღუპოდა. აი ეს ტრესტებია მიზეზი ყოველ უბედურების, ისინი ხელაწყოფილი ამცირებენ საქონელს მაზარზე, ხელაწყოფილი იწვევენ სიღარიბეს და აღიღებენ თავიანთ სარგებელს იმავე ლიტრის გადმოცემით ერთი წლის განმავლობაში იმამდე რკინის მიღებზე ტრესტებმა ფასი გააღიდეს სხი პროცენტით, ძაფზე—100 პროც. მ. 44 კაპ. შპარტი იყვანეს მ. 09 კაპიტალიზმში. ამ სიღარიბეს იმედი ჰქონდა მრეწველობის დაქირავებულთა სარდალები, რომ არაჩვეულებრივად გააღიდონ ზედმეტი სარგებელი, და მართლაც, ყველა ეკონომისტს კარგად მოეხსენება, რომ ზედმეტ სარგებლის შექმნაში ტრესტებმა დიდი ნიჭი გამოიჩინეს.

*) დაბეჭდილია გზ. „სახალხო საქმე“-ში, მარტი, № 487. ეს ძეგნი პასუხი იყო გ. ლახიშვილის ერთს სიტყვაზე. გადმობეჭდილია სრულიად უცვლილად.

ჩვენი. საქართველოს თანამედროვე კრიზისი იგივეა რაც ევროპის კაპიტალიზმის კრიზისი, აქ საერთო უბედურებაა და ვიდრე არ გადაიჭრება ეს საერთო უბედურება, მანამდის საქართველოს დახსნა გაუჭირდება—ოცნებაა.

დღეს კაპიტალიზმის ძალა ფინანსური კაპიტალიზმად გარდაიქმნა. კაპიტალიზმის პირველ სტადიაში კულტურის მოსარჩლე პიროვნება გახლდათ, ეგონებოდა, პირადი თაოსნობა სჭირდა უკულტურობის ტყეს, მაგრამ დღეს პიროვნებას კაპიტალიზმისათვის არავითარი ფასი არ აქვს.

გულემაშია. ტრესტები არიან დღეს რევოლუციონერები მთელ წარმოების და ვინ არ იცის, რომ ტრესტებმა შესძლეს კაპიტალიზმისათვის გამოეშორებინათ ის პერიოდული კრიზისები, რომელშიც მარქსს იმედი ჰქონდა, რომ კაპიტალიზმი დაიღუპოდა.

6 წლის თავისათვის ოქტომბრის ზეიმის ფსიქიკა

შემდეგ პრესაში „მოამბეს“ მოყვას ჩვენი გაზეითს მოწინავე წერილიდან ადგილები, რომელშიც ჩვენ აღნიშნავდით, რომ „წიშადა განმარტებული გზები ჩვენსა და კომუნისტებს შორის, დაეკარგა მნიშვნელობა „პარტიზანული რაზმის“ არსებობის მახასიათებელი და თავის მხრივ დასტენს:

„ჩვენ გვგონია, რომ მემარცხენე ს. ფედერალისტთა პარტიის მიერ აღებული გეზის სწორია დღევანდელ პირობებში და არა მარტო სწორი, არამედ ერთადერთი გამოსავალი იმ პარტიის და გეგუფებისათვის, რომელნიც სდგანან პროლეტარიატის დიქტატურის განახლებას მ. ვ. კომინტერნის დროის ქვეშ.“

ჩვენ საგვებთ ვეთანხმებით „მოამბეს“ იმაში, რომ დღევანდელი მემარცხენე არ მოითხოვს ძველი ანგარიშების გასწორებას და დავას იმის შესახებ, თუ ვინ რა იყო წარსულში, მით უფრო, რომ ამ დავას წარსულში მეტად სექტანტური ხასიათი ჰქონდა და გაუგებრობაზე იყო აღმოცენებული. დღევანდელი მემარცხენე დაეინტერესება საბჭოთა სისტემის ნიადაგზე და კომინტერნის პლატფორმის მადიარებელ ყველა რევოლუციონერ პარტიების გაერთიანებას ერთს მტკიცე ორგანიზაციის: ფაქტობრივად ეს პროცესი უკვე ხდება არა მარტო საქართველოში, არამედ მთელს მსოფლიოში და დიდი კომპარტიის კერ-ქვეშ და მის ოჯახში თავს იყრის ყველა ნამდვილი და გულწრფელი რევოლუციონერი. ჩვენი მემარცხენე ფედერალისტების გზაც ამ დიდ ოჯახისაკენ არის. ჩვენ ამას პაუზისთვის ვამბობდით და დღესაც ვამბობთ. ამიტომ ძველი ანგარიშების გასწორებას, მართლაც შეუძლია ერთგვარი ზიანი მიაყენოს ამ დიდ პროცესსა და ერთგვარი ფსიქოლოგიური რეაქცია შექმნას პარტიებში.

მიუხედავად ამისა, ჩვენ არ შეგვიძლია არ აღვნიშნოთ ერთი მეტად მნიშვნელოვანი ისტორიული ღირებულების ფაქტი, ჩვენი პარტია არ გამოსულა და არ აღზრდილა მარქსიზმის სკოლაში; ტრადიციულად მან მარქსიზმის საწინააღმდეგო დებულებები შეითვისა; მიუხედავად ამისა, საქართველოში დღემდე არ ყოფილა არც ერთი პარტია, რომელსაც დაცვას და მოეწონებოდა ბოლშევიკების პროგრამა და პოლიტიკა გარდა მემარცხენე ს. ფედერალისტებისა. ჩვენ არ ვიყავით მარქსისტები, მაგრამ ჩვენმა ჯგუფმა ბოლშევიკების გამოხვედრისა და შექმნის ოქტომბრის გადატრიალებიდანვე თავისებურად მხარი დაუჭირა მათ პოლიტიკას და ძველი ფედერალისტების ოჯახში ენერგიულად შექმნდა საბჭოთა სისტემის, დიქტატურის, სოციალისტური რევოლუციისა და კომინტერნის ორიენტაციის იდეები. ამ დღეებში ოქტომბრის რევოლუციის 6 წლის თავია და ჩვენც თამამად შეგვიძლია განვაცხადოთ, რომ ჩვენმა პოლიტიკამ საესებით გაიმარჯვა.

გარდა ამისა, 1921 წლის საქართველოში მომხდარ გადატრიალებიდანვე ჩვენი პარტია ფაქტობრივად და ფორმალურად დასდგა კომპარტიის რიგებში და გიზიარა ყველა მისი მთავარი პოლიტიკური გეგმები, მაშინ, როდესაც სხვა პარტიები თავიდანვე აბრა-საბჭოთა პოლიტიკურ კოალიციის მოხვედრას და ყოველგვარი საშუალებით ებრძოდნენ არსებულ ხელისუფლებას. ყოფილ მენშევიკებს დასჭირდა ოქტომბრის გადატრიალებიდან წველი და საქართველოს რევოლუციონერი სამი წელი, რომ შეეგნოთ და გეგათ მომხდარი ოქტომბრის დიდი ისტორიული ღირებულება, საბჭოთა სისტემის, დიქტატურისა და კომინტერნის დიდი როლი საერთაშორისო რევოლუციისთვის. ჩვენ ყოველთვის ისევე დიდი ხანია ვიცოდით, თავიდანვე მის ეფემერულობას და მომავალშიც ამ იდეების ერთგულნი ვრჩებით.

3 ნოემბერს—იჩივების ღია კრებებზე ჯარის ნაწილების თანდასწრებით მოხსენებები შემდეგ თემაზე:

„ოქტომბრის რევოლუციის 6 წლის თავი და გერმანიის ამბები“.

4, 5 და 6-ს მიტინგები წარმოებებში. 6-ს საღამოს ყველა მუშათა, სახენძრო და ახალგ. კომკავშირის კლუბებში მოვინებთა საღამოები, წარა-

1 რაიონი შეკრების დრო დილის 8 საათი. გამგზავრების 8 ნახ. საათი.
2 " " " " 8 ნახ. ს. " 9 " " "
3 " " " " 7 " " " 8 ნახ. " " "
5 " " " " 9 " " " 9 ნახ. " " "

რაიონებში მიტინგები არ იმართება, რათა არ დაიგვიანონ ალღუმე. შეკრებილები მწყობრივ რიგებში დაიძვრიან დროშებით, მუსიკით და სიმღერით ალღუმის ადგილისაკენ. 1 რაიონი დადგება დაწყებული ახალ მუშეუბთან სახალხო კომისართა საბჭოს პირდაპირ. 2 რაიონი ჩრდობა პირველის შემდეგ ალღუმისაკენ ბაღთან, 3 რაიონი—მუშათა სასახლისთან და 4-ე რაიონი საქ. კომპარტიის ცენტრთან. ფოსტა-ტელეგრაფის სახ. კომისარიატიან მწყობრივ ყველა სასწავლებლები—უნივერსიტეტი, პოლიტექნიკუმი, ამიერ-კავკასიის კომუნის-

მოღვენი, კონცერტები ზედმიწევნით რევოლუციონური შინაარსით.

7-ს დილით—დილის 11 საათზე ალღუმე მუშათა რუსთაველის პროსპექტზე. ალღუმეში მონაწილეობას იღებენ: ჯარები, მუშათა ორგანიზაციები, სასწავლებლები, ახალგაზრდათა კომკავშირი და სპარტაკი.

მუშათა ყველა ორგანიზაცია ახალგაზრდათა კომკავშირთან ერთად იკრიბებიან თავიანთ რაიონებში:

ტური უნივერსიტეტი, მუშათა ფაქულტეტი, ტექნიკური და შრომის სკოლები.

დილის 10 საათისათვის ყველანი უნდა იყვნენ ალღუმის ადგილას.

7-ს საღამოს ყველა თეატრებში, ცირკებში, კინოებში უფასო სანახაობანი იმ თეატრებსა და კლუბებში, რომელნიც ცენტრიდან დაშორებული არიან, გაიმართება კონცერტები და წარმოდგენები. საღამოზე ილიუზინატია და მაშხალები.

ოქტომბრის დღესასწაულის მომწყობი კომისია.

საბჭოთა ხალი არჩევნები

ნოემბრის 1-დან იწყება საბჭოთა არჩევნები, პირველი საბჭოთა არჩევნების ჩატარებიდან ორი წელი სრულდება.

ამ ხნის განმავლობაში საბჭოებმა შესძლეს თავის დანიშნულების შესრულება. გამაგრდა და გაძლიერდა სახელმწიფოებრივი ცხოვრება. მოწესრიგდა ის ანორმალური მდგომარეობა, რომელიც შექმნილი იყო ახალი სახელმწიფოებრივი წესწყობილების დამყარებისას. მაქსიმალურ შედეგებს მივალწვიეთ ჩვენი სამეურნეო ცხოვრების აღორძინების საქმეში. ჩატარდა აგრარული რევოლუცია, გლეხმა მიიღო მიწა. ერთსიტყვით შეესდგეთ აღმშენებლობის მტკიცე ნიადაგზე.

პოლიტიკურად ამ ორი წლის განმავლობაში დაიშალა ანტი-საბჭოთა პარტიების კოალიცია. ხალხი, ფართო მასა ჩაება სახელმწიფოებრივ აღმშენებლობის პროცესში.

ასეთ პირობებში სდგება საკითხი საბჭოების ხელახალი არჩევნების შესახებ. საქართველოს მშრომელმა ხალხმა ჯამი უნდა გაუჭუტოს გასული მუშაობის შედეგებს, უნდა გადასინჯოს განვლილი გზა, უნდა შეაფასოს წასულის საქმეში და ხელახლად უნდა გამოყოფს თავის წრიდან თავდობულა, ენერგიული, ქვეშაირტად მშრომელთა ინტერესების მხურვალე დამცველი ნაწილი და უნდა მისცეს მას დირექტივები მამავლი მუშაობის გაჩაღებისათვის.

გერმანიის ამბები.

საქსონიის მთავრობამ დაადგინა უარყოფითი შტრეზმანის ულტიმატუმი. საბოლოო გადაწყვეტილებას გამოიტანს სამშაბათისათვის მოწვეული ლანდტაგი: ეს გადაწყვეტილება კაბინეტმა მიიღო, მგზავრობაში მყოფ, კომუნისტი—მინისტრების დაუსწრებლად.

დრეზდენში ჩაედინენ ჰილფერდინგი, ლიტმანი და ზოლმანი. მათი ჩასვლის მიზანია გავლენა მოახდინონ საქსონიის სოც.-დემოკრატებზე ჩამოსვლების ცეცხლგრილი თათბირის შემდეგ, საქსონიის მთავრობამ დაადგინა არ შეუდგეს თავდაცვისათვის პრაქტიკულ ზომ

„როსტას“ კორესპონდენტს ბერლინში სარწმუნო წყაროებიდან შეუტყვია, რომ კომუნისტი-მინისტრები არ გადადგებიან. კომუნისტებმა წინადადება მისცეს მთავრობას მიმართონ გერმანიის პროლეტარიატს მოწოდებით. გამოცხადდეს საერთო გაფიცვა, შედგეს ბრძოლის აღმასრულებელი კომიტეტი მთავრობის ორივე პარტიისა და პროუკავშირების წარმომადგენლებისაგან და გაიგზავნოს ბერლინში დელუტაცია სრულიად გერმანიის გაერთიანებულ პროუკავშირებთან მოსალაპარაკებლად. საქსონიის მთავრობამ უარყოფს ეს წინადადება.

„ფორვერტი“ იხილავს რა შტრეზმანის ულტიმატუმს საქსონიის მთავრობისადმი, მეტად საბიჯათოდ სთვლის მას. გაზეთი, აღნიშნავს რა, რომ სოც.-დემ. მთავრობის წევრები არა მიზანშეწონილად სთვლიდნენ ულტიმატუმს, წინადადებას აძლევს მთავრობას შეუთანხმდეს სოც.-დემოკრატებს, რადგან ისინი წინააღმდეგე ბრძოლას, მხოლოდ სოც.-დემ. დახმარებით შეუძლიან გამარჯვება.

მემარჯვენე პრესა აღტაცებით ხედავს ულტიმატუმს და მასში ხედავს სოციალიზმისა და კომუნისტების წინააღმდეგ ბრძოლას. მთავრობის პრესა აღნიშნავს, რომ, თუ ცეცხერი წავიდა დათმობაზედ, შედგენილი იქნება ახალი მთავრობა, ხოლო თუ ცეცხერი უარყოფს ულტიმატუმს, მაშინ საქსონიაში დაინიშნება კომისარია, რომელიც თავის უფლებას განამტკიცებს რეისხერის საშუალებით. ფიქტურად, რომ კომისარია ადვილს შესთავაზებენ, სოც.-დემოკრატებს, ხოლო თუ მათ უარი სთქვენ, მაშინ—დემოკრატებს.

საბჭოთა არჩევნების დროს ყველაზედ უფრო კარგად უნდა გვჩანოდნეთ თავის საქართველოს მუშები და გლეხები, რადგან ყველაზედ უფრო ნათლად აქ სჩანს, რომ ჩვენა ვართ ჩვენი თავის ბატონ-პარტიონი, რომ არც ერთს არა მუშას, არც ერთ მუქთაბორას ხელი არა აქვს ჩვენ სახელმწიფო ძალა-უფლებასთან.

თუ წინეთ ვისმეს შეეძლო გვეის შეტანა, რომ მუშათა კლასი ვერ შესძლებდა სახელმწიფოებრივი სიმძიმის დაძლევის და ქვეყნის მართვა-გამგეობას, თუ წინეთ ვინმე ფილისტერი და მათ შორის სოციალ-დემოკრატია გაიმახლდა, რომ არც ერთ კლასს დამოუკიდებლად არ ძალუძს ქვეყნის ხელმძღვანელობა, დღეს ბრმათათვისაც ნათელი უნდა იყოს, რომ გარეშე პარლამენტარული ლაყობისა და დოქტრინერთა პათეტური მკერმეტყველობისა, მუშათა კლასს შესძლებია არა თუ ქვეყნის მართვა-გამგეობა, არამედ ქვეყნის აღორძინების განაღდ დაყენებაც.

დღეს, უკვე ორი წლის სათანადო პრაქტიკით აღჭურვილებმა, განახლებული ენერგიით უნდა გავსწიოთ წინ. ყველა მშრომელი უნდა ჩაება, საბჭოთა არჩევნებში და ხალისითა და ზეიმიით უნდა შექმნიან ახალი საბჭოები, სიმამრენი მშრომელთა ბატონობისა.

საქსონიის საიმპერიო კომისართ დაინიშნა ყოფილი იმპერიის იუსტიციის მინისტრი, სახალხო პარტიის წევრი—გერნიცი, რომელსაც წინად ადგილი ექცია საქსონიის მთავრობაში.

საიმპერიო მთავრობამ გადაწყვეტილება გას მითიანა საქსონიის შესახებ ერთხმად. კომისარის დანიშნასაც ხმა მისცეს ყველა მინისტრმა სოც.-დემოკრატებმა.

საქსონიის რეისხერის სარდალმა მიულერმა აღკრძალა სამშაბათისათვის დანიშნული ლანდტაგის სხდომა, ვიდრე არ მოიწვევს მას ახლად დანიშნული საიმპერიო კომისარია.

საიმპერიო კომისარმა გეინცემ მიულერს უბრძანა დახუროს საქსონიაში ყველა კომუნისტური ორგანიზაცია.

დრეზდენში დაიწყო კომუნისტებისა, სოც.-დემოკრ. და სრულიად გერმანიის გაერთიანებულ პროუკავშირების თათბირი. კომუნისტებმა მოითხოვეს საერთო გაფიცვის გამოცხადებას.

ხენიციის კომპარტიამა და სოც.-დემოკრ. დაავადების მიმმართონ დრეზდენის პარტიულ ორგანიზაციებს საერთო გაფიცვის მოთხოვნით. მუშათა განწყობილება გაფიცვის მხარეზედ.

მიულერის შტევე მუშათა მთავრობის წინააღმდეგ ყოველ დღე უფრო მწვავე ხდება. მან ბრძანება გასცა დაატესალონ საქსონიის მთავრობის მიერ დანიშნული კომისარები, რომელთაც ბრალდებათ, ვითომც მათ წინააღმდეგ გააფრთხილეს განზრახულ ჩხურკის შესახებ იარაღის არა ლეგალურ საწყობების პარტიონები.

გერმანიის პროვინციებში, ებერტმა, გამოაქვეყნა ბრძანება, რომელთაც გადააყენა საქსონიის მთავრობა და მისი დიდი მოხელეები.

გეინცემ ცეცხერისადმი მიწერილ წერილში მოსთხოვა მას მთავრობის გადადგომა. გეინცეს ბრძანებით, დრეზდენში რეისხერმა დაიჭირა საქსონიის საიმპერიო კომისარია და ლანდტაგის შერობები და გამოსახულა სახალხო შერობებიდან ცეცხერი და სხვა მინისტრები. ცეცხერმა გადასწყვიტა პროტესტით მიმართოს რეისხერს.

გეინცემ აღკრძალა კომუნისტური გაზეთების გამოცემა, დრეზდენსა, ხენიციას, ჰალესსა, ლეიპციგსა და მუნდერბურგში.

„საქართველოს ცნობები“ 30 ოქტომბრიდან.

— საქსონიის მთავრობამ უარყოფილ შტრეზმანის ულტიმატუმი

— საქსონიის კომუნისტი-მინისტრები არ გადადგებიან.

— საქსონიაში იმპერიის კომისარად დაინიშნა გეინცი.

— კომისარის დანიშნვა საქსონიაში მთავრობამ ერთხმად გადასწყვიტა.

— მიულერმა აღკრძალა საქსონიის ლანდტაგის სხდომა.

— კომუნისტების სინდიკალიზაცია ჰილფერდინგის მიანდა კაპიტალიზმის აღსასრულად და დღევანდელ ფაქტურის შემდეგ არ არსებობს სერიოზული საეკონომიო შემეცნება, რომელიც არ ხედავდეს ეკონომიკაში სოციალიზმის აუცილებლობას კაპიტალიზმის ასეთ დღევანდელი შემდეგ.

კაპიტალიზმის დეგენერაცია თანამედროვე კულტურის დეგენერაცია, სიძვირის გამეფება, უბედობის გაფრთხილება, კაცობრიობის დასუსტება. გერმანულ კარტელების მიერ გაჩაღებული ომი ამ მოვლენების კიდევ უფრო გაძლიერება. ავსტრიაში 1915 წელში კლუკმა იხსიერებოდა 63 პრ. ავადმყოფების ვენაში კლუკმა იხსიერებოდა 1914 წელს 6220 კაცი, ხოლო 1915 წელში—7840 კაცი და 1916 წელში კი—9551 კაცი. ამაზე შორს კაპიტალისტური წყობილების დეგენერაცია ვეღარ წავა. მაგრამ თანამედროვე მედიცინა ხომ უძლურია სოციალური სწულლობის მოსპობის საქმეში. ძალზე გავრცელებული ვენერიული ავადმყოფობა, ისპანკა, ხოლერა, შავი ჭირი სპობს ისედაც დასახარებელი კაცობრიობის და კიდევ უფრო ამწვავებს იმ კრიზისს, რომელიც კაცობრიობის დასუსტებაში, ფინანსურად დაგვიანებაში, დამწვავსა და გაღატაკებაში გამოიხატა.

ნუ თუ კვლავ გავრცელდება და განვითარდება კაპიტალიზმის დეგენერაცია? მაგრამ ეს მხოლოდ იმ პირობებში შეიძლება, რომ კაცობრიობის სიცოცხლე მართლა შეიძლება დანახდეს თანამედროვე ძვირის და უბედურების სამუდამოდ შერყენით. თანამედროვე კაპიტალისტური ომის ტვირთი, ვაკე და უსწორ მასწობა უნდა მოისპოს, კაცობრიობა ვეღარ გაიღებს კიდევ მსხვერპლს, ის კი-ეგ მეტ გავრცელებას ვერც მოითმენს, არც მოითმენს და აღარც ითმენს. თანამედროვე რევოლუცია ნიშნავს კაპიტალიზმის დეგენერაციის მოსპობას, ეს ნიშნავს კაპიტალიზმის გაუქმებას, ეს იქნება უდიდესი თანამედროვე კულტურული აქტი, ეს იქნება დაწვა ტრესტების თამასუქებისა, ვალების გაუქმება, სიძვირის მოსპობა და ეკონომიური კულტურის მართლა განახლება. სხვა გამოსავალი არ არსებობს. ან სოციალიზმი ან კაცობრიობის გადაქენება!—ასე სდგას საკითხი და ჩვენი ქვეყანაც უნდა გაიმსჯელოს საკითხის ასე დაყენების აზრით.

სოციალიზმის საკითხი ჩვენი სურვილების სახი როდია. კაპიტალიზმი უნდა დაინგრეს თავით კონომიური კულტურისათვის, ის გამოუვალ მდგომარეობაში ჩაყარდა, მისი ვალების და სიმძიმის ტანა გაუკოტრებლად არავის შეუძლია. კაპიტალიზმის გაკოტრება კი სოციალიზმის დასაწყისისა სუბიექტურად ხომ სოციალიზმს ადვილად შე-

— მიულერის შტევე საქსონიის წინააღმდეგ ყოველ დღე უფრო უტიფარ ხდება

— საქსონიის რეისხერმა დაიჭირა სა მინისტრები და ლანდტაგი.

— კომუნისტები მოუწოდებენ მუშებს შეიარაღებისაკენ რეისხერთან საბრძოლველად

— პოლონეთში სამშაბათს განზრახულია საერთო გაფიცვის გამოცხადება

— ბოლგარეთის კომპარტია ბოიკოტ უცხადებს არჩევნებს.

— ჰოლანდი ს მთავრობა გადადგა.

— გაიხსნა ესტონეთ-ლათვიის კონფედერაცია.

უძლიან იმ ქონების მიღება, რომლებმაც აქციონერული ამანაგებების, კარტელების და ტრესტების სახით კაპიტალიზმშივე მიიღეს კოლექტიური მერნეობის სახე, სადაც ოდნავადაც აღარ სჩანს პროცენება, სადაც მხოლოდ მასსა, ფასიან ქალაქების პატრონები იყვნენ და ისიც უტოო ქვეყნებში.

ჩვენ არას ვამბობთ კოპორაციის დიდ ფედერაციებზე, არას ვამბობთ პროლეტარულ სინდიკატებზე, ტრედ-უნიონებზე, დიდებულ პროფესიონალურ კავშირებზე, საქარხო კომიტეტებსა და ბუნებრივ სოციალისტურ პარტიებზე, სადაც თავმოყრილია მილიონობით შეგნებულ მასსა პროლეტარიატისა. ნუ თუ სუბიექტურად ეს დიდი ძალა არ არის ძალა სოციალიზმისა, რომელიც თანამედროვე კაპიტალისტურ ხანაში არსებობს და ჩვენც ამიტომ ვამბობთ: დღეს, კაპიტალიზმის აგონიის ხანაში რიგბეჭეტურად და სუბიექტურად არის დიდი მასა სოციალისტური პრაქტიკული ნაბიჯებისათვის და როგორც ამ ნაბიჯებშია ხსნა თანამედროვე სოფლიოს, თანამედროვე კაცობრიობის და კულტურის, ისე სოციალიზმშია ხსნა საქართველოს რესპუბლიკის, ქართველი ხალხისა.

საქართველოში დემოკრატია თანამედროვე სოციალურ უბედურებას თავს ვერ დააღწევს, თუ საბუღამოდ არ გამოითხოვა კაპიტალისტური პოლიტიკას, თუ დეგენერაციის სფერო არ შესცვალა სოციალიზმის სფეროდ, ერთი სიტყვით თუ კაპიტალიზმშია სოციალიზმისაკენ არ გადადგებიან ნაბიჯი. დახს ეს მიმე საქმე, მაგრამ უნდა ვსთქვათ: ისე დიდა გაქრება, ისე დანგრეულია ყველგვარი, რომ ამ სოციალური ტლახიდან ამოსულა შეუძლებელია ერთხმად, ჯერ კიდევ ბევრი ბრძოლა და ენერჯია საქარე ქვეყნის გადასახალისებლად, ბრძოლა სოციალური. ათასი კონსტრუქცია რომ შევიმუშაოთ, ათასი მთავრობა რომ შევადგინოთ ვერც ერთი მთავრობა ვერ მოავარებს სახელმწიფოს და სახალხო საქმეებს თუ რევოლუციონერ ეკონომისტთა ერთად არ მოვსებთ კაპიტალიზმს. ჩვენი ხსნა სოციალიზმშია, სოციალისტური მოძრაობაში, სოციალისტური რევოლუციაში, და აქვე ასახსნელი იმ „თუ“-სი, რომელიც ამოკანის სახით წარმოგვიდგება ამ წერილის თავში.

ევროპის დემოკრატისათვის უკვე აშკარაა ეს გზა და ის ანგრევს კიდევ უნდობლობის იმ კედელს, რომელიც სოციალიზმსა და კაპიტალიზმს შორის აღიმართა 1848 წელს. ბურჟუაზიის აღმართვინ ენდობა 1871 წლის შემდეგ, აღარავინ ენდობა ამ ომის შემდეგ და ამ უნდობლობით კაცობრიობის მთელი დემოკრატია უნდა გაიმსჯელოს დეგენერაციულ კაპიტალიზმის მოსასპობად. ეს არის კაცობრიობის ხსნა, აქვე არის ხსნა საქართველოს კულტურისა.

ავტორი დ. ლანტი.

დღესაც კი რეისსერის შერტევისთან საბრძოლველად. მთავრობის ოფიციალურ ცნობაში, ნათქვამია, რომ, უკანასკნელ ხანებში, პრესაში გატარებული აზრი, ვითომც ცენტრალური მთავრობა უფრო კეთილის თვალთ უყურებდეს ბავარიას, ხოლო საქსონიის წინააღმდეგ კი ენერგიულ ზომებს იღებს, არ არის სწორი, რადგანაც საქსონიის მთავრობა არღვევდა ქვეყნის მშვიდობიანობას, ხოლო ბავარიასი „საქმე წმინდა კონსტიტუციონურ უთანხმოებას შეეხება“.

ბავარიის მთავრობას აქამდე პასუხი არ გაუცია ცენტრალურ მთავრობისათვის იმ უთანხმოებაზე, რომელიც მოპყვა გენერალ ლოსოვის გადაყენებას.

დღეს დანიშნულია ბავარიის კაბინეტის სხდომა ცენტრალურ მთავრობის ნოტის გადასახილველად.

პასუხი ნოტაზედ ერთ კვირაზედ ადრე არ იქნება, რადგანაც ბავარიის მთავრობას განზრახუ-

ლი აქვს გამოარკვევის კითხვა, აპირებს ცენტრალური მთავრობა ბავარიასი სააღყო წესების გაუქმებას და დიქტატორის კარას და ლოსოვის თავიანთ ადგილებზედ დატოვებას, თუ არა ბავარიისადმი მიმართულ ნოტას არ ჰქონია ულტიმატუმის ხასიათი.

საბჭოთა რესპუბლიკებში.

მოსკოვი. ყოფილ ზიმონის თეატრში ამბ. ბუხარინისა, ტროცკისა, ზინოვიევისა, კლარა ცეტკინისა, კოლაროვისა, ბელაკუნასა და სხვ. მონაწილეობით შესდგა რუსეთის ახალგაზრდა კომუნისტთა კავშირის 5 წლის იუბილეს ზეიმი. სხდომას კომპოზიციის ცეკს მდივანი ამბ. ვასილტინი, რომლის წინადადებათაც ამბ. ლენინს გაეგზავნა მისასალმებელი დეპეშა, რომელშიაც არწმუნებენ, რომ ახალგაზრდა კომუნისტები შემდგომაც მტკიცედ დაიცვენ მტრებებს.

შეხვედრები

გარშავა. (პოლონეთი) სამშაბათს განზრახულია მიეღოს სახელმწიფოში საერთო პოლიტიკური გაფიცვის გამოცხადება.

გარშავა. კრაკოვში გამოცხადებულა საერთო გაფიცვა.

გარშავა. ლოდის რაიონში, და აგრედე დომბროვოსა, კრაკოვსა და ჩენსტოხოვში გრძელდება გაფიცვები. რკინის გზელთა გაფიცვამ მოიცვა ყველა ხაზები. რკინის გზელთა მოთხოვნებიდან უარსჳო მთავრობამ, რომელმაც ლოვოსა და კრაკოვში გამოაცხადა რკინის გზელთა მობილიზაცია სამხედრო სამსახურში. ამ დღეებში ელიან რკინის გზელთა მობილიზაციას ვარშავის რკინის გზაზედაც.

გარშავა. მიელს სახელმწიფოში ერთდებთან შტრეიკებერთა ორგანიზაციების წევრები. უნივერსიტეტის ახლოს მუშებმა მოაწყვეს დემონსტრაცია, სადაც მოითხოვდნენ შტრეიკებერთა მუშაობაში სტუდენტების მონაწილეობის აღკაზმვას.

გარშავა. შინაგან საქმეთა მინისტრმა ფორნიკამ გამოსცა საიდუმლო ცირკულიარი, რომლითაც უბრძანებს გაფიცულებთა ბრძოლაში იარაღის ხმარებას.

ვენა. სოფლის (ბოლგარეთი) პროკურატურამ წინადადება მისცა სამმართველოს გამოძიებულთ, კომუნისტურ ორგანიზაციების პრეზიდენტების წევრები განიხილონ, როგორც ჩვეულებრივი ბოროტ მოქმედნი.

ოაიწყო ახალი პროცესი 47 კომუნისტისა და და გლეხთა პარტიის წევრისა, რომელთაც ბრალდებათ აჯანყებაში მონაწილეობა.

ვენა. ბოლგარეთის მთავრობის პრესის ცნობით, ბოლგარეთის კომპარტიამ დაადგინა, ბოიკოტი გამოუცხადოს არჩევნებს.

ვლადივოსტოკი. 24 ოქტომბერს, იაბონიაში ცეცხლის მფრქვეველმა მთამ მიკარამ დაიწყო უშველელად გაცხელებულ ქვების ამოსროლა.

ლონდონ. პავიდან მიღებულ ცნობით, პოლანდიის მთავრობა გადადგა. პარლამენტის მიერ სამხედრო ფლოტის გასაძლიერებლად კრედიტებზედ უარის თქმის გამო. ახალი კაბინეტის შედგენა მიენდო ფინანსთა მინისტრს გეტს.

პრაგა. (ჩეხოსლოვაკია) „რუდე პროფო“-ს ცნობით, ჩეხის მრეწველნი იმუშავენენ „მოხალისეთა ორგანიზაციის“ პროექტს, გაფიცვების ჩასაშლელად.

მელნიფორსი. (ფინეთი) პრესის ცნობით, ფინეთმა ინვლისისაგან სესხი 40 წლის ვადით 1 მილ. გირვ. სტერლინგი.

რეველი. ხუთშაბათს გაიხსნა ესტონეთ-ლათვიის კონფერენცია. დღიურ წესრიგში სდგას: საზღვრების საკითხი, სამხედრო ხარჯების დაფარვა, სავაჭრო ხელშეკრულება და საერთო პოლიტიკური საკითხები.

— ხამი მილიარდი მან. დეკარგა. 27 ოქტ. ზემო ავკალის პირო-ელექტრონის სადგურის სალაროდან დეკარგულია ხამი მილიარდი მანეთი.

— ქურდობა. 27 ოქტ. გაქურდული იქნა მოქ. შატნიკოვის ბინა, მცხ. ჩერქეზიშვილის ქ. № 96-ში საიდანაც წაღებულა სხვა და სხვა ნივთები.

— ბიზნის გაქურდება. 27 ოქტ. გაქურდული იქნა მოქ. ანა ფელიტინის ბინა, მცხ. სადგურის ქუჩა № 22 ში, საიდანაც წაღებულა სხვა და სხვა ნივთები ღირებული ორ მილიარდ მანეთისა.

— ქურდობა შეპყრობა. 27 ოქტ. შეპყრობილი იქნა მოქ. ვასილ შტეტინი, რომელსაც ბრალი ედებოდა სხვა და სხვა ქურდობაში.

— განათლების მუშაკთა სახლში. 30 ოქტომბერს სალ. 7 საათზე სომხურ ენის მასწავლებელთა წრის კრება. ოქტომბრის 30-ს, სალ. 7 საათ. მათემატიკის მასწავლებელთა წრის კრება სომხურ ენაზე. 30 ოქტ. სალ. 7 საათ. საზოგადო განათლების წრის სხდომა სომხურ ენაზე. 1-ლ ნოემბერს, სალ. 7 საათ. მოხსენება პეტრაშვიცისა: ბუნებისმეტყველების ახალი მეთოდები და მათი პრაქტიკული გამოყენება მოსკოვსა და პეტროგრადში.

1-ლ ნოემბ. სალ. 7 საათ. დანიშნულია დალტომის ლაბარატორიის მეთოდის შესახებ აზრთა გაცვლა-გამოცვლა. განსაკუთრებული თხოვნა დაესწრონ ისინი, ვინც გაცნობილია ამ საკითხს თეორიულად და პრაქტიკულად. 1-ლ ნოემ. სალ. 8 საათ. ქართულ ენის სწავლება არა ქართულ სკოლებში. 2 ნოემბ. სალ. 7 საათ. ქართულ სკოლებთან არსებულ საბავშო ბაღის ხელმძღვანელთა კრება.

9 ნოემბ. სალ. 7 საათზე რუსული ენის მასწავლებელთა წრეში—თემა: ფონეტიკა, როგორც ფორმალურ გრამატიკის განყოფილება. 14 ნოემბ. სალ. 7 საათზე საზოგადო განათლების რუსული წრის სხდომა. რაიადგილკომებს წინადადება ეძლევა განსაკუთრებით ფართოდ აცნობონ ყველა ტექნიკურ თანამშრომლებს, რომ 1-ლ ნოემბერს სალ. 5 საათზე დაიწყება მეცადინეობა ქართულ ენაზე პოლიტურში.

ვალუტის კუჩხი. 30 ოქტომბერი. ჩერვონეცი 92,000 მ. სტერლინგი ეფექ. 89,300 „ ჩეკი. 69,000 „ დოლარი ეფექ. 20,500 „ ჩეკი. 19,000 „ ასმალური ლირა 10,500 „ საბჭოთა ფული 13,000 „

ბოლოვანი

საკანიდან ოზურგეთში. (გაგრძელება)

კოტა ხნით ჩამოვარდნილი სიჩუმე ისევ ჩემმა თანამგზავრმა დაარღვია და დაიწყო:—„იდი ხანი არაა რაც ქალაქიდან ჩამოვედი. შეილა მყავს იქ და იმის სანახავად ვიყავი. მეგონა სამსახურში იყო და თურმე შრომის ბირკაშია ჩაწერილი და უცდის რამდენი ხანი. ადგილი კი არაა. ჩემი მეზობლები ბევრი ენაზე ასეთ მდგომარეობაში და ვაკვირვება ვარ, რატომ იზიდავს ქალაქი ასე ადამიანს. ბირკაში ყოველ დღიურ უსაქმოდ ყუცულს ის არ ურჩენია, სოფელში მოიკადას და ოჯახს მიხედოს“.

არა, მაინც მაინც ქალაქში სიმშვილე ურჩენია სოფელში ხელის განძრევას და სუფთა ჰაერზე მუშაობას. ფულის შოვნა, რასაკვირველია, უპირველესი მიზანია ქალაქში სამუშაოს მაძიებლებისათვის, მაგრამ აქ სხვა მიზეზიც უნდა იყოს, პირველი შეხედვით შეუმჩნეველი, მხოლოდ ვინც სოფელის სულში ჩაიხედავს, ის ამ სხვა მიზეზსაც დაინახავს უსათუოდ.

დღევანდელი ადამიანი, თავისი სულიერ თუ ფიზიკურ განცდათა და შთაბეჭდილებათა რაოდენობით მეტად ბევრს ცოცხლობს, ვიდრე ლეგენდალური სათუსალა, რომელმაც ათასი წელი იხანკალა დღემდე. დღევანდელი ერთი საათის შთაბეჭდილებანი სინემატოგრაფიულ ლენტებზე გადაღებული სურათების ხილვით, სხვა და სხვა ლექციების თუ მოხსენებების მოსმენით, ავტომობილის თუ პერეპლანის ელვისებური სისწრაფით მოგზაურობით და სხვა მრავალი ამისთანებით, უწინდელ ადამიანის მთელ ხანგრძლივ სიცოცხლეში მიღებულ შთაბეჭდილებათა რაოდენობის ჯამს აღემატება და სწორედ ამისთვის მოგასწენებ, რომ დღევანდელი სიცოცხლე ადამიანის წლოვანების რიცხვით, უწინდელთან შედარებით ძალიან მცირეც რომ იყოს, შთაბეჭდილებათა და განცდათა რაოდენობით მეტი მიღიარო და შინაარსიანი.

თვითმპყრობელობის ბოკილები, მასთან ბრძოლაში დაღუპული სიცოცხლეები, 1905 წლის დამარცხებული რევოლიუცია. ოქტომბრის გადატრიალება, მენშევიკების გამოთიშვა, უკეთ რომ ესაუკვათ, დალატი და საბჭოთა ხელისუფლების განმტკიცება... აი, როგორი სისწრაფით დატრიალდა ჩვენი თვალის წინ აზვებოთეული ცხოვრების ჩარბი და... ყველაფერი ეს გუშინდელი ამბავი გგონია. შთაბეჭდილებათა სწრაფ ცვალებადობას იმდენით შეგუწევით, რომ მუშათა და გლეხთა ინტერესების სრული გამოხატველი და დამცველი საბჭოთა მთავრობა რომ არ მოგვევლინებოდა, ჩვენც წერტილს არ დავსვამდით და ამბობოქრებულ ცხო-

ახალი ამბავი

— საქართველოს ახალგაზრდა მარქსისტთა კონფერენცია გაიხსნა ოქტომბრის 28-ს სასახლის დარბაზში საღამოს 8 საათზე, რომელზედაც საქართველოს სხვა და სხვა კუთხიდან დაესწრო 110 დელეგატი 5500 ამომარჩევიდან წარმომავლნი. ყრილობა გახსნა საინიციატივო ბიუროს თავმჯდომარემ ცინცაძემ, რომლის შემდეგ ყრილობას მიესალმნენ სხვა და სხვა ორგანიზაციები. ყრილობა გასტანს რამდენიმე დღეს.

— შოფერის დატყუალება. აღმასკომის მცირე პრეზიდიუმის დადგენილებით: სამი კვირით დაპატიმრება მიესაჯა შოფერ ხუციშვილს, ქალაქში ავტომობილის ჩქარი წყევანისათვის.

— ხაზამთრო ტანისამოსი და ფეხსაცმელები მილიციის თანამშრომლებს. ქ. აღმასკომმა დაადგინა: შეძენილი იქნას მილიციის თანამშრომლებსათვის საზამთრო ტანისამოსი და ფეხსაცმელები, რისთვისაც გადაღებული იქნა 32.084 მან. ჩერვონეცებით.

— ღარიბი გლეხების უფასო წამლობა და ექიმობა. თანახმად წილკანის რაიონის მცხოვრებთა შუამდგომლობისა, აღმასკომის მცირე პრეზიდიუმმა წინადადება მისცა ჯანმრთელობის განყოფილებას, რათა უფასოდ საექიმოდ აიყვანოს თავის საავანტურფოში წალკის რაიონის უღარიბესი და ავანტურფეული გლეხები.

— მიწის ძვრა. 28 ოქტ. ღამით ბათუმში შეჩვენული იქნა მიწის ძვრა, რომელიც გაგრძელებული იქნა 5 წუთი.

— აგარაკი ახტალა. ამ ეკამად სწარმოებს აგარაკ ახტალის ნაწილობრივი შექეთება.

— ხანტი. განათლების ხახლის გახსნა. 6 ნოემბერს დიდი ზეიმით გაიხსნა ხანტი-განათლების სახლი.

— რძის მომარაგება. ა. კ. მომარაგებულ საზოგადოების კოოპერატივმა რძით მომარაგების მიზნით განიზრახა აღექსანდრეპოლში დაარსოს მერქვეთა ფერმები.

— დაზღვეულ მუშებისათვის. ა. კ. კომხ. საზ. კოოპერატივის მიერ როსტოვში გაგზავნილ წარმომადგენლებმა შეატყობინა, რომ მის მიერ შეკვეთილი ფართლეულობა ა. კ. დაზღვეულ მუშებისათვის მალე ჩამოტანილი იქნება 3 ვაგონით.

— პურის ხაცობები რკინის გზის მთავარ პუნქტებზე. ა. კ. რკინის გზის კოოპერატივთა კავშირი ხსნის მთავარ პუნქტებზე პურის საცობებს რკინის გზელთათვის.

— ღარიბების ღდაშხარე კვირეული. სოც. უზრუნველყოფის სახ. კომისარიატმა 30 ოქტ. მიწერილობები დაუგზავნა ზუგდიდის, შორაპნის, ახალციხის, ბორჩალოს, და სიღნაღის მაზრის, საერთოერთო გლეხთა დამხმარე კომიტეტებს სოც. უზრ. საქმეზე მოსახმარ ფონდის საშუალების გასაძლიერებლად.

— ბრძოლა მაღარიხის წინააღმდეგ. ჯანმრთელობის სახ. კომისარიატმა მაღარიხისთან საბრძოლველად მიმდინარე წელს პროვინციაში გაგზავნა სპეციალური ექსპედიცია.

— უცხო ენების კურსები. განათლების კომისარიატი ახლო მონავალში ხსნის უცხო ენების კურსებს. ფრანგული, ინგლისური, და გერმანული-სას. კურსებთან იქნება აგრეთვე ენების პრაქტიკულად შესწავლის განყოფილებები. ცნობების მიღება შეიძლება ყოველ დღე საღამოს 5-დან 8 საათამდე. კურსების კანცელარიაში ვუჩინის ქუჩა № 46.

— ხახვლისნოები ხახვსო ხახვლებთან. განათლების კომისარიატის სასკოლო პასაჟიმ აღზრდის განყოფილება შეუდგა საბავშო სახლებთან სახელოსნოების მოწყობას.

— პოლიგრაფიული მრეწველობის სკოლა. განათლების კომისარიატთან არსებულ მუშათა ფაქულტეტების განყოფილება, აწყობს პოლიგრაფიულ განყოფილებასთან ერთად ტფილისში, პოლიგრაფიულ მრეწველობის საქარხნო საფაბრიკო შეგირდთა სკოლას ქართულ და რუსულ განყოფილებებით.

— დაქრა. 28 ოქტ. გოგოლის ქუჩაზე ჩხუბის დროს მოქ. ალაჯანოვმა მიმედ დასჭრა მოქ. რასოვი, რომელიც გადაგზავნილი იქნა საავადმყოფოში.

— ციხელი. 27 ოქტ. ჩერქეზიშვილის ქ. № 157 სახლს გაუჩნდა ცეცხლი, რომელიც მცხოვრებთა ენერგიულ ზომებით დროზე იქნა ჩაქრობილი.

გრების ტალღებთან მედგარ და რეუზოვარ ბრძოლაში, ვინ იცის, კიდევ რამდენი ახალგაზრდა სიცოცხლე თავისი სხეული და ენა დაუდოა გონივრით დაიღუპებოდნენ მათგან ლეიპსიში, სანაოსნო ფერს ვხედავთ. სასწრაფო დასაწყისს განმტკიცების თან ერთად მეტი-თავითი მსახურის მიერ უარყოფნების, საზოგადოების თუ ერის თვითმოქმედების განვითარების და განვითარების შესაძლებლობას.

საბჭოთა მთავრობის იდეური, თუ მორალური გავლენა იმდენად დიდი ღარაა, რომ ბევრი „მუშორელები“ რიგები დაიშალა და როგორც ბუნებრივად გვერდში ამოუდგა მას. ამ გავლილ ქარტეხილში სოფლის და ქალაქის მუშები ერთმანეთს ერთი წუთითაც არ ჩამოშორებულან: ერთად იბრძოდნენ, ერთი გზით მიდიოდნენ. რასაკვირველია ქალაქის მუშები, როგორც უფრო განვითარებული და რევოლიუციონურად მეტად განწყობილი. ახალ ცხოვრების შესაქმნელ ბრძოლაში, ინიციატივას ხელიდან არ უშვებდნენ მაგრამ, ხომ მოგვხსენებთ: კარგ მოქმედს, კარგი გამგონე უნდა, და ჩვენც კარგი გამგონე ვიყავით. დღეს კი ქალაქისა და სოფლის მუშები საერთო აღმშენებლობითი მუშაობაში ერთნაირად ვართ ჩამბული და თავდავითი წვლილი ყველა ჩვენგანს შეაქვს საერთო მუშურ-გლეხურ საქმიანობის საღარიბოში.

ქალაქის მუშები, როგორც წელან მოგახსენებ, უფრო მეტი განვითარებულნი არიან, ცხადია უფრო შეგნებულთა და სიადვილით სწვდებიან ყველა იმ კითხვების ახსნა-განმარტებას, რომელი კითხვებიც, დღეს, რევოლიუციონურ ქარტეხილის მსვლელობაში, მეტი სიმარტებით და იმავ დროს მეტი სირთულით დგება ჩვენს წინა. აი, სწორედ აქ არის ჩვენი, სოფლელებისათვის ქალაქის მუშების მდგომარეობა სახარბილო. ჩვენ სოფლელებს „სული“ გვტყავა. და ეს ტყივლი ყოველგვარ სიშიშველზე სიცივეზე და სიშიშველზე უარესი ყოფილა. დანგრეული ეკლესიების ნაცვლად სახალხო სახლები და თეატრები ავაგეთ. ეკლესიის ქურუმები, მღვდლები ანაფორა ვახდინი გვერდში ამოვიყენეთ თოხით, ბარით, წაკატით. მრავალ ცრუ მორწმუნოებისაგან, ასე ვსთქვათ ვანეიკურნი საბჭოთა მთავრობის ხელში, მაგრამ... აფეთქებულ ღმერთების მაგიერ ჯერ ჩვენ, სოფლელებს არაფერი მიგვიღია. მრავალ ფეროვან ბუნება თავისი ხილულ და უხილავ ძალთა მოვლენებით, მთელი სამყარო, მასზე წარმოშობილი სიცოცხლით და მრავალი სხვა კითხვები რომლებსაც ქალაქის მუშები ლექციებით, წიგნებით თუ ამხანაგებთან საუბრით ეცნობიან, ჩვენთვის, სოფლელებისათვის, ისეთივე საიდუმლოებრივი ბურუსით არის მოცული, როგორც იყო რამდენიმე წლის წინად. ცრუმორწმუნობრივი ღმერთი, ხატ და ეშმაკი მართალია გამოვდნეთ გონებიდან მაგრამ ის „სიკალიერე“, რომელსაც ვგრძობთ ჩვენს არსებაში დღეს, იმას ამოვსება უნდა. ვაზეთებში ხშირად სწერენ სოფლის მივებდროთ, მაგრამ სულში არაივ არ ჩავგებდა. სწერენ მხოლოდ... მხოლოდ სწერენ... ჩვენი „სულის რკივლები კი ჩერვონეცის კურსივით მალა მალა იწვეს. სახალს სახლებში წარმოდგენებს მართავენ, მაგრამ ბევრადამსწრეთაგანმა არც იცის თეატრის მნიშვნელობის ისე „სეირის“ საყურებლად და „ნავრობობაზე“, რომ „კომენდიანჩიკები“ ატყუებდნენ ათას ნაირი ფოქსებით ხალხს, აი სწორედ იმ „კომენდიანჩიკებისაგან“ ვერ არჩევენ გრამ გაკეთებულ სტენის მოყვარეს.

ნელა იქნება დამეთანხმობთ, კოტა ყოყმანი წარმოსთქვა ჩემმა თანამგზავრმა, რომ სოფლელებსოფლას ქალაქში სხვა მიზეზებს გარდა ეს „სულიერი შიშილი“, „სულის ტყივილი“ უნდა დაუდვათ სარჩულათ. ქალაქში ის თუ საფეხით ვე სპობს, მაინც ანელებს ამ ტყივლებს“. ის ლაპარაკით გატაცებული მე კიდევ მისი სმენით და შეუმჩნეველად გავლილა გზამ შეგვიყვანა ქალაქში, სადაც მე და ჩემი თანამგზავრი სხვა და სხვა საქმეზე და ადგილას მიმავალნი დავმშვიდობებთ ერთმანეთს.

(შემდეგი იქნება)

შეცდომის გასწორება.

გუშინდელს ნომერში, დღიურის ბოლოს მოცული სიტყვები: „ადგილობრივი ძალები, მაგრამ ესეც საოცნებოდ დაგვიარა“ უნდა იყოს ფერტონის მესამე სვეტის ბოლოს.

რედაქტორი—სარედაქციო კოლეგია. გამომცემელი—მთავარი კომიტეტი.

გაზეთი „ტრიბუნა“ ნომერის 1-დან ეღირება: პროკავაშირთა წევრებისათვის თვიურად 7.000.000 მ. დაწესებულებათა და კერძო პირთათვის 9.000.000 „ ცალკე ნომერი 500.000 „